

Siger man: Nei, saa vidt kan man dog ikke gaa, saa svarer jeg: Nu vel, men man er allerede gaaet vidt nok, selv om man bliver derved, at der her kun kan være Tale om indenlandske Handelselskaber. I Nar fortsættes nu Forhandlingen paa Grundlag af denne Kontrakt, thi, efterat Havnebestyrelsen har overdraget disse sine særegne Begunstigelser til dette private Selskab, søger dette Selskabs Bestyrelse om Tilladelse til at anlægge en 30 Fod bred Vej fra denne let erhvervede Eiendom og ud over Fæstningsværkerne til Christianshavn. Man har bebrejdet Krigs- og Marinebestyrelsen, at de vare utilgængelige for private Folk, at de holdt sig for sig selv og værge de lige saa udfjænt som skynsigt for deres Eiendele, men dette kan kun siges med meget stor Modifikation, og tager man navnlig dette Forhold i Betragtning, tror jeg, man maa tage enhver Beskyldning i saa Henseende tilbage. Jeg kjender ikke denne Veis Længde, men sætte vi den til $\frac{1}{4}$ Fjerdingvej, faae vi dog 22,500 Kvadratalen, og den har utvivlsomt en ikke ubetydelig større Længde. Jeg har ment, at den paa det Nærmeste kan sættes til 1 Fjerdingvej, og dette vil give Noget over 3 Tdr. Land. Nu hedder det vel i disse Betingelser, at en væsentlig Del deraf forbliver Statens Eiendom, men naar Havnebestyrelsen uden Afgift faar stedsvarende Brug deraf, har det ikke Meget at sige, om det vedbliver at være Statens Eiendom. Nu siger man vel i Betingelserne for, at denne Vej skal tilstaa, at Alt paa denne D i Tilfælde af Krig eller Krigsberedskab, naar det forlanges, skal demoleres uden Erstatning (Hør, Hør!). Der lyder nogle enkelte svage Hør ligeoverfor denne Sag; jeg kan ikke begribe, at de Herrer kunne sige Hør dertil; thi hvis dette havde manglet i disse Kontrakter, havde Sagen dog havt en aldeles utænkelig Bestaaenhed. Men hvad vil denne Bestemmelse i Praxis sige? Ude paa Broerne skulde der ogsaa demoleres og flyttes i Tilfælde af Krigsberedskab, men jeg veed ikke, om man fortrænger derved en eneste Privatmand. Man kunde maasse tænke sig, at man snarere kunde faae Brug for denne Bestemmelse her, men kommer der kostbare Anlæg og Værker til at ligge

der, saa vil man betænke sig Noget paa at ødelægge danske Undersaatters Eiendom, forsaavidt det antages at ville blive danske Undersaatters Eiendom, hvad der jo kan være tvivlsomt; i alt Fald er dette ikke klart, forsaavidt Aktierne kunne være paa forskellige Hænder ogsaa i fremmede Lande. Men, selv om man besluttede sig dertil, har man i vore Dage saa kort Forberedelse til Krig, at man har Brug for sine Kræfter — ogsaa de private Kræfter — til Andet end at demolere saadanne Anlæg, og man kommer da for sildt til at udføre denne Bestemmelse om Demolering. I hvert Fald er det uheldigt, naar man skal udføre den, da at skulle tilintetgjøre betydelige Kapitaler, som kunde have ligget i Fred og uforstyrrede, hvis de ikke vare anlagte paa et saa besynderligt Sted ligeoverfor Mundingerne af Batterikanonerne. Det hedder om denne Vej, at Uvedkommende, som ikke have Noget at bestille paa Den, ikke maa passere den. Man ser strax, hvor generende selve Veien er, naar det skal undersøges indtil det Smålige, hvem der er Uvedkommende og hvem ikke blandt dem, som gaa paa denne Vej; hvem skal bestemme, om det er Uvedkommende eller ikke? Bestyrelsen af Værkerne paa Derne maa formentlig kunne give Billetter til Passage, men under Krigsberedskab eller før, naar visse Folk ønske nærmere Oplysninger om militære Stabsføjementer, der ligge derude, saa kunde det let hændes, at Folk kunne have en Del Grinder, som bringe dem til at gaa paa Veien, og have god Anledning til mangfoldige Gange at benytte denne Vej, skjøndt de i en vis Forstand ere meget Uvedkommende. Det er altsaa en Bestemmelse, som ikke kan overholdes. Om Ratten skal der være en indskrænket Adgang til denne Vej; jeg forstaar ikke Sagen rettere, end at vi have det allerede meget vanskeligt nu, da vi ere indelukkede for os selv, at holde Tyveri borte. Det forekommer mig, at der foreleder Nar — skjøndt vi ikke have faaet nogen officiel Meddelelse derom — var stet meget betydelige Tyverier paa Nyholm, og ogsaa i Nar er der Tale om Tyveri derude. Ved at anlægge en Vej af denne Størrelse og give Adgang dertil ved Rattetide — selv med Ind-